Măreața manifestație legionară de Duminică

(Urmare din pag. 3-a)

DEFILAREA LA STATUIA LUI MIHAI VITEAZUL

Țara întreagă a ascultat cu pietate porunca generalului izbăvitor de neam. Căci întreaga cuvântare a Conducătorului Statului a fost o poruncă: porunca celor morți, porunca generalului, porunca trecutului și a viitorului neamului nostru, porunca sufletului românesc.

Prin glasul generalului Antonescu au grăit suferința acestui neam, jertfa lui, tăria lui. Și adierea vântului a purtat ultimile-i cuvinte pe toate plaiurile românești și dincolo de ele, să fie îndemn și știință tuturora.

Vasta piață ce poartă ca nume ziua izbăvirii și a izbândirii nouei credințe românești, e un singur suflet. Un singur suflet ce cântă din mii de piepturi imnurile luptei, ale suferinței și ale biruinței legionare.

Cântecul e unul din chipurile proprii ale vieții legionare. Nu oricine poate cânta — spune Căpitanul. Pentru aceasta „îți trebue o anumită stare sufletească, o armonie în sufletul tău". Armonia aceasta e armonia mișcării legionare.

Armonia aceasta a cântat ieri: Ștefan Vodă al Moldovei, Imnul muncitorilor legionari, Sfântă tinerețe legionară...

In „Marșul legionarilor vrânceni", L-a rechemat între noi pe Ștefan Vodă al Moldovei, „ce-a găsit în codrii noștri, șoimi viteji, războinici mulți". L-a chemat între noi să ne fie scut și îndreptar, alături de marele Mihai, întregitor de țară.

O comandă din dealul Patriarhiei răsună pe întreaga Capitală, transmisă prin microfoanele instalate în toate piețele publice. Comandantul părăzii ordonă: Drepți, pentru onor!

Coloanele de pretutindeni, echipele de pe tot traseul fixat pentru defilare, toți execută într'o încordare unitară, această singură comandă: grupele legiunii se încolonează.

Aproape de ora 1, sosesc în piața statuii lui Mihai Viteazul, șeful guvernului și conducătorul statului, d. general Antonescu, împreună cu doamna și d. Horia Sima, comandantul mișcării legionare. Pretutindeni, în drumul de la piața 6 Septembrie la statuia lui Mihai Viteazul, mulțimea le-a aruncat în cale flori.

Urmează membrii guvernului, reprezentanții puterilor axei, precum și cei ai Japoniei și Spaniei.

In tribuna împodobită cu ramuri verzi de brad iau loc familiile celor morți pentru biruința legionară; deasemeni, reprezentanții legației germane, partidului național-socialist și ai tineretului hitlerist, cei ai Italiei fasciste și ai falangei spaniole.

In pas de defilare, conduși de d. Victor Medrea, directorul presei, trec oaspeții streini: detașamente ale cămășilor brune și ale cămășilor negre. Și iau loc la dreapta tribunei. Li urmează un grup al germanilor din România.

In față, membrii guvernului. Intr'o tribună specială, în fața unui panou verde de mari proporții, din înălțimea căruia veghează chipul Căpitanului, străjuit de gardul de fier îndoliat, — iau loc în picioare d-nii general Antonescu și Horia Sima; d-nii Fabricius, ministrul Germaniei, Pelegrino Ghigi, ministrul Italiei, Machida, ministrul Japoniei, Alfonso Merry del Val, însărcinat cu afaceri al Spaniei, împreună cu atașații militari și d. general Băgulescu.

Panoul verde e dungat tricolor pe margini, iar în dreapta și stânga, pe toată înălțimea panoului, drapelele Germaniei, Italiei, Japoniei și Spaniei.

Piața Universității, imensă, dela calea Victoriei până la statuia Brătianu, e goală. Așteaptă defilarea. Doar un cordon viu, verde, îi formează bordura, pe toată întinderea.

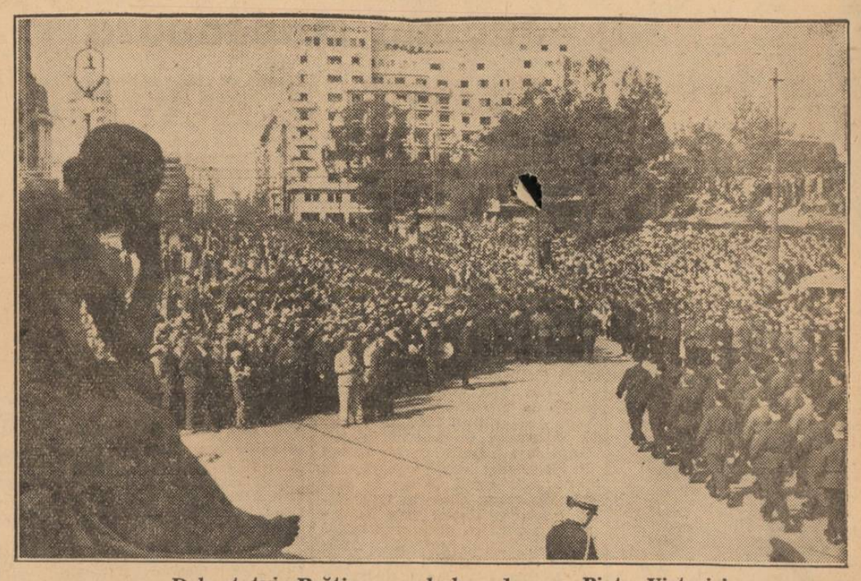

Dela statuia Brătianu, pe bulevard, spre Piața Victoriei

Legiunea în marș

In acest timp, legiunea e în marș.

Intreg traseul geme de lume. A venit par'că, toată Capitala să primească „legiunea biruitoare", să aclame cea dintâi manifestare a biruinței, să vadă defilând ordinea, rostogolindu-se „valul credinței nesdruncinate, al voinței năprasnice, al entuziasmului înfăptuitor", să simtă „miracolul legionar", — cum definea această manifestare subsecretarul de stat al presei, d. Alexandru Constant.

Cămășile verzi din Capitală și din țara toată au căutat și au găsit eri pe frații lor cari trăesc în aceeaș credință, cari nu s'au înregimentat încă în rândurile lor, dar cari freamătă în aceeași conștiință, a dreptății pentru neam.

Coloanele lor manifestă virtuțile cardinale ale legionarismului: credința în Dumnezeu și în mântuirea neamului, ordinea, dragostea de neam și de aproape.

Cugetul și vorba lor e cântecul. Voința lor se manifestă în defilarea lungă, cu pas hotărît și neobosit.

Mulțimea venită să-i vadă și-a improvizat tribune din edificiile publice: halele, palatul justiției, palatul poștelor, Casa de depuneri, Cercul militar... Clădirile publice și particulare dela Piața 6 Septembrie la Cercul militar, statuia Brătianu și de aici până la Piața Victoriei, toate pavoazate cu drapele, sunt ciorchine de lume; trotuarele sunt, de asemeni, ticsite.

Paza o jac cordoanele serviciului de ordine legionar; mai puțin, jandarmii și sergenții.

E ora 1 și un sfert. Primele coloane ale gărzilor legionare sosesc la statue în marș. Oficialitatea primește defilarea, pe care o deschide conducătorul marei părăzi, comandantul de Bună Vestire Radu Mironovici. E urmat de statul major al legiunii și de comandanții Bunei Vestiri, cari au cunoscut atâtea prigoane, atâtea suferințe, atâtea jertfe. Și, totuși, nu vor să trădeze nimic dintr'însele.

Ii urmează foștii generali, în urma cărora corul legionar, trecând, se aliniază în fața universității. Alături de muzica militară, el cântă „Imnul tinereții legionare", indicând ritmul defilării.

Clerul legionar, în haine negre, trece în grup compact, în fruntea zecilor de mii de cămăși verzi, cărora le-a dat îmbărbătare și le-a adus vorbe de alinare în ani cari puteau desnădăjdui pe atâția.

Incepe apoi defilarea marilor unități, în frunte cu comandanții lor.

Prima coloană masivă este nădejdea și viitorul legiunii:

FRAȚIILE DE CRUCE

Aceste familii cari pregătesc pe adolescenți, pe elevii de școală, în duhul legionar, în spiritul de sacrificiu. Despre ei a spus Căpitanul „cei cari vin vor fi mai buni decât noi".

Copiii aceștia senini, cari nu cunosc prihana, copiii aceștia au în rândurile lor atâtea nevinovate morminte, prinos de jertfă pentru izbânda mișcării legionare. Ei defilează azi în fața Căpitanului, în prezența Conducătorului statului și a comandantului mișcării legionare, în fața Capitalei și a țării, cu fruntile în soare, spre țelul lor drag.

Pe drapelele cu gardul de fer cusut în verde sau în negru, se citesc nume de cari sunt mândri, nume de sacrificii: Jilava, Sterie Ciumetti, etc. Și în fruntea drapelelor e crucea mântuitoare, semnul credinței, al legăturii dintre pământ și cer, simbolul jertfei Fiului omului pentru apropierea de Dumnezeu, simbol al mântuirii divine și al biruinței.

Ultima cadență a celor ce închee coloana de răzleți o continuă

GRUPUL STUDENȚILOR UNIVERSITARI

Ei au fost răsadul din care s'a desvoltat legiunea. Din mijlocul lor a pornit Corneliu Codreanu semnalul marei resurecții românești.

Știu că duc pe umerii lor o povară grea, că merg pe urmele desțelinitorilor de drumuri noi și-și dau seama că-i așteaptă o dârză încordare de voință, o mare tărie de caracter, un spirit de uitare de sine, spre a se apropia de lumina înaintașilor.

Pășesc cu fruntea sus pe drumul pe care s'au jertfit cei mai buni dintre ei.

Președintele Uniunii studenților creștini români și președinții de centre studențești poartă eșarfele tricolore sub semnul cărora s'au desfășurat toate manifestațiile studențimii dela război încoace.

In fruntea coloanei lor, ca și a tuturor coloanelor și grupelor, trece drapelul.

„Sfântă tinerețe legionară!"

Din balcoane și de pe trotuare, li se aruncă flori.

Compact, ca toate celelalte, urmează grupul muncitorilor legionari. Veniți „din greu și aspru vuet de ciocane", „din fabrici, din uzine și din mină" ei „izbucnesc năpraznic spre lumină, ca o năvală grea de stânci, călcând cu pași de flăcări spre Dreptate", cum i-a cântat poetul tinereții și muncitorimii legionare.

Marșul lor e marș de luptă, pentru reconstrucția unei Românii cu destin ceresc:

„La luptă, muncitori!
Veniți în crâncena furtună,
Zidari de veacuri viitoare!",

e refremul lor, urmat de jurământul care pune în locul himerei luptei de clasă, lupta până la jertfă pentru țară:

„Din fulger vom clădi o nouă țară
Pe nicovale mari de veac!...
Din jertfe și din trăznet de ciocane
Ne-om făuri Destin de fier!"

In această credință trăesc frații de cruce; sub această comandă lucrează ei. Ei sunt soldați ai crucii lui Christ și cruciați ai neamului lor.

Pe tot parcursul, mulțimea îi ovaționează îndelung.

După defilarea admirabilă a coloanei fraților de cruce,

TREC CETĂȚUILE:

grupurile de femei și fete. In fruntea lor sunt cele pe cari prigoana din ultimii doi ani le-a verificat, cari au urcat fără șovăire „muntele suferinței", cari au înfruntat fără teamă „pădurea cu fiare sălbatice" și au trecut mai oțelite prin „mlaștina desnădejdei" la cot cu camarazii lor.

Dinstanța reglementară dintre marile unități desparte cetățuile de gruparea următoare.

VIN „RĂZLEȚII":

Intelectualii înrolați în mișmarea legionară: miniștri și demnitari ai legiunii, profesori de universitate și de liceu, medici, ingineri, avocați... Generațiile de studenți naționaliști cari au pornit și au întreținut focul sacru al ideii naționale și creștine în universitate și în lumea studențească și cari azi lucrează ca profesioniști intelectuali, aceștia sunt „răzleții". Fiecare dintr'înșii reprezintă un nume și o competență în profesiunea lui, un trecut de luptă în legiune. Pentrucă legiunea cere o îndoită verificare în fapta tuturora: priceperea, destoinicia și conștiinciozitatea în profesiune și lupta în legiune.

Ultima cadență a celor ce închee coloana de răzleți o continuă

GRUPUL STUDENȚILOR UNIVERSITARI

Ei au fost răsadul din care s'a desvoltat legiunea. Din mijlocul lor a pornit Corneliu Codreanu semnalul marei resurecții românești.

Știu că duc pe umerii lor o povară grea, că merg pe urmele desțelinitorilor de drumuri noi și-și dau seama că-i așteaptă o dârză încordare de voință, o mare tărie de caracter, un spirit de uitare de sine, spre a se apropia de lumina înaintașilor.

Pășesc cu fruntea sus pe drumul pe care s'au jertfit cei mai buni dintre ei.

Președintele Uniunii studenților creștini români și președinții de centre studențești poartă eșarfele tricolore sub semnul cărora s'au desfășurat toate manifestațiile studențimii dela război încoace.

In fruntea coloanei lor, ca și a tuturor coloanelor și grupelor, trece drapelul.

„Sfântă tinerețe legionară!"

Din balcoane și de pe trotuare, li se aruncă flori.

Compact, ca toate celelalte, urmează grupul muncitorilor legionari. Veniți „din greu și aspru vuet de ciocane", „din fabrici, din uzine și din mină" ei „izbucnesc năpraznic spre lumină, ca o năvală grea de stânci, călcând cu pași de flăcări spre Dreptate", cum i-a cântat poetul tinereții și muncitorimii legionare.

Marșul lor e marș de luptă, pentru reconstrucția unei Românii cu destin ceresc:

„La luptă, muncitori!
Veniți în crâncena furtună,
Zidari de veacuri viitoare!",

e refremul lor, urmat de jurământul care pune în locul himerei luptei de clasă, lupta până la jertfă pentru țară:

„Din fulger vom clădi o nouă țară
Pe nicovale mari de veac!...
Din jertfe și din trăznet de ciocane
Ne-om făuri Destin de fier!"

Legionare în costum național

Ținutul Hunedoara

Formațiuni de legionari

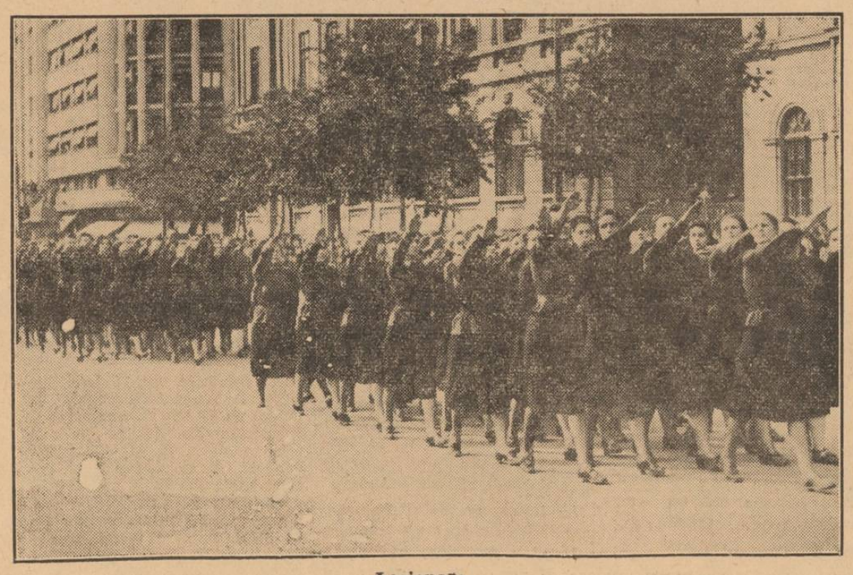

Legionare

Trec ardelenii

Trec apoi ardelenii. Mulțime nesfârșită, ei coboară pe drumul imperial al lui Traian cel drept, spre a striga cu demnitatea unui neam de nemuritori, dreptatea lor călcată în picioare.

Ei vin în șiruri nesfârșite, din cetatea harnicului lor străbun din Sarmisegetuza, din capitala mândrului și viteazului Decebal, vin să arate că Românu'n veci nu piere!

O fanfară moță, compusă din copii, din tineri și bătrâni, continuă Imnul tinereții legionare început de muzca militară. Ii acompaniază corul legionar și cântecul lor e făgăduință de biruință și de răsplăți viitoare: „Purtăm în crivăț și în soare lumini pentru biruitori"...

Timp de trei sferturi de oră, trec și nu se mai sfârșesc: reprezentanți ai neamului ce n'are nici început și nici sfârșit pe-aceste plaiuri.

Grupe de cămăși verzi se îmbină cu grupele color în porturi naționale: ciubărarii, sibienii și săliștenii, făgărășenii, brașovenii și apoi bănățenii, în cele mai mândre, mai luminoase, mai pitorești costume naționale.

In aceeași cadență, în același suflet tineresc, flăcăul simte cotul celui albit de ani, de grijile familiei și de necazurile țării.

Ardelencele poartă mai toate rochii împărătești de mireasă pe care strălucesc cele mai minunate modele și culori, de cele mai variate inspirații: în flori de câmp, în șerpuiri de izvoare, în stele cerești, ori cu steme verzi. Cosânzeane pământești, podoabe ale sufletului și ale chipului românesc.

Flăcăi chipeși, alături de bătrâni înțelepți, feți frumoși și Verde Impărați, ei sunt întruparea epopeei daco-romane și chezășia unui destin împărătesc. In strae de nuntă, așteaptă doar semnalul să 'ntindă hora „pe 'ntregul zăvoiu".

Cum i-am uita pe moții Iancului, viteji ce ard de dorul de a împlini visul și a stinge focul vajnicului lor „prefect emerit", mort doinind suferința neamului său?

Dar pe junii înfloriți și auriți pe strae, ai plaiurilor săcelene? Sau pe bănățenii cari nu vor ca alții să le ia locul de frunte!

Ni's atât de dragi, acei de-aici și acei vremelnic de dincolo!

Trec apoi oltenii în dimii albe și alții în haine înflorate, cusute cu măestrie. Coboară din Țara Loviștei, din Țara Banilor, din dealul Cloșanilor și trecând peste freamătul Oltului răzbunător al relelor pe cari e silit să le 'ndure frate-său, românul.

Vin muscelenii și argeșenii, în costume albe, cu mintene negre; macedonenii în haine negre cu mânecile date pe spate; muntenii toți, cei dela deal și cei din văile apelor; și dobrogenii, urmați de moldoveni.

Nu te mai saturi privindu-i, în armonia de culori, peste cari domnește comanda verdelui, a speranței din câmp și din munte.

Moldovenii au cojoacele cusute în flori de câmp: maci, garofițe, albăstrele, gălbenele.

Bucovinencele pășesc voioase, cu poala prinsă 'n brâu, iar soții lor, căciulari, cu cojocele cu margini blănite sau cu mintene înflorite ca picturile din schiturile sucevene.

E țara toată, în ce are mai viguros, mai autentic.

Trec zeci de mii. Și fiecare aduce cu el o credință sfântă. aceeași cu a tuturor.

Coloanele în pas de defilare sunt pretutindeni aclamate și li se aruncă flori de mulțimea enormă ce staționează dealungul bulevardului cel mare, pe distanță de trei kilometri, până la piața Victoriei.

De aci, unitățile din București se îndreaptă în formație către locurile unde s'au constituit în zorii dimineții. Iar cele din provincie, la stadionul dela Arcul de Triumf, de unde au fost îndrumate spre gară și de aici, în satele și la casele lor.

Trei ore a durat defilarea.

La ora 4 și un sfert, când trec ultimele coloane, mulțimea de pretutindeni, într'o inspirație unitară, ca la un semn, umple piața Universității. Dela calea Victoriei la statuia Brătianu e o mare de capete. Mii și mii de oameni aclamă pe Conducătorul statului și pe Comandantul mișcării legionare, în momentul când coboară depe tribună.

Șeful statului, urmat de Comandantul legiunii, salută fericit pe toți și străbate întreaga piață, în lung și'n lat, prin mulțime.

N'am văzut niciodată o massă mai compactă și un șef de guvern care să o străbată cu atâta seninătate. Pot spune că am văzut sufletul massei, sufletul țării.

Așa s'a sfârșit această demonstrație unică.

I. v. m.

Inștiințări pentru refugiați

D. Necșuță, de curând repatriator rugat să-și comunice urgent adresa d-nei Tamara Margine, str. 24 Ianuarie 42, Mizil spre a-i întreba de soarta fratelui ei. Deasemenea, dacă și alții vor ceti acest anunț, știutori ai adresei d-lui Necșuțu, la fel sunt rugați tot atât de insistent s'o comunice la adresa arătată mai sus.

Grigore Nichitencu, din comuna Bălteni-Cocioc Ilfov, roagă pe preotul Anatole Gavrilovici, repatriat de curând, sau pe orcine știe ceva despre soarta soției sale Alexandra Nichitencu și a fiicei sale Tamara, rămase în Basarabia, să-i comunice pe adresa de mai sus.

Voinea Dumitru, fost oficiant sanitar în orașul Chișinău, actualmente concentrat Cap. T. R. la Regimentul 6 Vânători, Infirmeria corpului of. Poștal militar No. 83, caută familiile: Ing. agr. proprietar Gh. Bujor fost director la școala de agric. din Brânzeni-Vechi, jud. Bălți, d-șoara Nina Cucereanu fostă elevă a șc. de moașe Chișinău, originară din Mileștii-Mari-Lăpușna, d-șoara Elena Malcoci fostă soră de ocrotire la spit. contagiosi-Chișinău și d-șoara Maria Munteanu cu mama și sora Elena, din Chișinău str. Ec. Teodoroiu No. 11.

— Soțul Alexandru Marcoci grefier de judecătorie, concentrat în reg. 29 infanterie, este înștiințat că i-a sosit soția și fetița pe ziua de 25 Septembrie a. c. prin punctul Ungheni și sunt repartizate la Buzău.

— D-ra Elena Jieru, refugiată din Cahul, funcționară la Camera agricolă Pitești, roagă familia Petre F. Ivanov dela spitalul Coștiugeni (Chișinău), să facă demersurile necesare pentru trimiterea copilului Teodor Jieru la Pitești.

— Donighevici Eugen, funcționar dela adm. Fondului bisericesc refugiat din Cernăuți, demiciliat în Vatra Dornei, caută pe unchiul său Grigorie Grâul, mecanic C. F. R. refugiat din Cernăuți. A se adresa Adm. Fondului V. Dornei.

Mare P. Dumitru, student din Cernăuți, face cunoscut fratelui său Gheorghe și prietenilor că se află refugiat la Căminul studențesc, str. Matei Voevod nr. 75 București.

Cine știe ceva despre copilul Donca Ioan (Nelu), în etate de 15 ani, refugiat din Ardeal, e rugat să-i spună că-l caută tatăl său plotonier Donca Vasile reg. 65 inf., domiciliat în R.-Vâlcea, str. Remus Bellu nr. 12.

Mușcinschi Ludmila roagă pe d-na Augustina Donoș, refugiată din Chișinău, să-i comunice adresa la școala urbană de gospodărie gr. I din R.-Vâlcea.

Tasica Ilie Talasman cu copiii Constanța, Drăguța, Aneta, Petru și Aurel, rămași în com. Mingir județul Cahul, să ceară înscrierea pentru repatriere, formele fiind făcute aici. Cei ce știu ceva despre această familie să comunice pe adresa Ilie Talasman, com. Regele Ferdinand jud. Covurlui, unde sunt stabiliți.

Pop Dumitru, student refugiat din Maramureș, roagă pe fratele său Gheorghe, învățător sau cine știe ceva despre dânsul să-i comunice pe adresa: Pop Dumitru, student, Casa studenților, str. Plevnei 61, București.

Lusia Simionescu caută pe Anatolie Colosov și familia dela Cassa jud. Cetatea Albă, să vină la Palermo, jud. Tutova.

Asemeni caută pe Nicolae Vulpe cu familia din com. Talmaz jud. Tighina. Cine are știință de ei roagă să-i comunice.

Pop Ioan, fost mecanic la uzina electrică din Oradea, este rugat a-și comunica adresa de urgență la Brăila str. Plevnei nr. 268, Vancea Gheorghe.

Preotul Boris Gr. Chelaru, repatriat din Basarabia, anunță rudele și cunoscuții, că a fost repartizat la biserica Sf. Ioan Sebastian din Craiova, str. Eminescu nr. 12.

D-șoara Aneta Coroiu, refugiată din Cluj strada Ciceo Pop nr. 69, caută pe tatăl ei Ioan Coroiu, fost comisar de poliție Cluj, și-i roagă să o anunțe pe adresa: Colonel Ioan Muntean, București IV, calea Moșilor 133 etajul V, apartam. 14, unde s'a stabilit defintiv.

Copiii Boris, Ignat, Dumitru, Arefișa Stepanov caută și au făcut cerere de repatriere pentru părinții Ignat și Maria Stepanov din Chișinău. Cei cari știu ceva despre ei sunt rugați să anunțe în strada Piața Amzei nr. 15 bis, București.

D. Grigore Colăbeanu este rugat să treacă pela biroul refugiaților Piața Amzei nr. 12, pentru a-și lua scrisoarea sosită aci.

Ciaglei Grigore caută familia Alusou Gheorghe din Cernăuți, fiul lor se găsește la Brăila la reg. geniu al Marinei Comp. Radio.

Iova Opoca Picher com. Tigvent jud. Argeș, roagă cine știe ceva despre familia lui, este rugat să anunțe la adresa de mai sus.

Preot Zemăneanu Leonida roagă pe preotul Căliman Antonie și Vorolen să comunice ceva dacă știu despre soarta părinților Zemăneanu rămași în Basarabia, să comunice în satul Pașcani com. Căciulești jud. Ilfov.

Nadia Filipovici roagă pe cine știe despre mama ei Maria Volenschi dela Chișinău, să-i comunice să vină la București.

Preotul Simion Mihnevici, refugiat din com. Peresecina jud. Orhei, este rugat să comunice d-nei Larisa Marandiuc Selivanov dela fabrica de zahăr Ripiceni jud. Botoșani tot ce știe de soarta fratelui și mamei. Răspuns la adresa de mai sus sau la ziar.

Mioara, roagă pe Liviu Breabău s'o anunțe unde se află: Bd. Alex. Ioan Cuza 19, București.

Învățătorul Harabara Alexandru din com. Ciugud, jud. Alba, roagă pe Valentina să-i comunice dacă sora ei Claudia Vulcanov, profesoară, s'a refugiat din Ismail.

Refugiatul Cieni Traian din Oradea înștiințează pe soția sa Emilia și cei doi copii, că se găsește în București, conductor c. f. r. stația B. M.

Sabău Andrei, factor poștal la București I, anunță pe frații săi sublocotenent Sabău Ioan și plutonier Sabău Vasile.

Preotul Grosu, repatriat din Basarabia e ziua de 14 Sept., este rugat să-și comunice adresa preotului Grigorie Lupașcu, Geoseni, Bacău. Deasemenea e rugat să comunice de are vreo știre de soția sa, rămasă în Basarabia jud. Hotin.

Ivic Margareta face cunoscut că se află în Craiova, str. Părului nr. 3, și roagă pe Stella Andrei să-i scrie sau să vină.

Părintele Ioan Vedrașcu, refugiat din jud. Soroca, este rugat să comunice adresa sfinției sale și ce știe despre familia Cobăleanschi, d-nei Tamara Roșianu, str. Praporgescu 58, R.-Vâlcea; de asemenea părintele Nicolae Lupan, refugiat din jud. Orhei, sau cei ce știu unde se află.

Cine din refugiatu din Bucovina știe ceva despre avocatul Alexandru Velniciuc și soția sa Aurora, cari după 20 August s'ar fi refugiat în țară, este rugat să anunțe pe d-na Aristia prof. Doșcivnic, str. Principele Carol nr. 6, Romen.

Ion Puiu este înștiințat că Lenești Stratica, refugiată din Cernăuți, se află în calea Rahovei 56 (Institutul Pompilian).

Franz Boczarski domiciliat la d. Petrescu, frizer, str. Regele Ferdinand, Bacău, caută pe soția sa Ana Boczarski din Cernăuți. Cine o cunoaște e ruget să-i scrie la adresa de mai sus.

VIZITA M. S. REGELUI LA PREDEAL

Cu prilejul vizitei inopinate făcută Vineri la școala primară din Predeal, d. D. Constantinidi, directorul școlii, prezintă M. S. Regelui Mihai condica de inspecții